

[Erik Hansen.]

mål: hvor er så i grunden de andre oplagte besparelsesområder, man kan pege på? Spørgsmålet er ikke særlig uaktuelt i øjeblikket.

Et forhold, som det er værd at vurdere, og som skal tages med, når man vurderer en moderne arbejdsmarkedspolitik, er dette, at arbejdsmarkedspolitikken i sig selv skal være et instrument til at sikre den fulde beskæftigelse. Men det forudsætter opfyldelse af en lang række forudsætninger. Blandt de forudsætninger, som kan nævnes, er dette, at arbejdskraften skal være mobil. Den skal være mobil både på det geografiske område, og når det drejer sig om det faglige område. Samtidig er det væsentligt, at arbejdskraften føler sig sikret på en sådan måde, at skulle et skift mislykkes, så er der en vis tryghedsbaggrund, hvis det skulle glippe på en eller anden måde. Det er også væsentligt at fastholde det incitament for bevægelighed på arbejdsmarkedet — jeg tror ikke, man kan undvære dette incitament — at man får en betaling for at være bevægelig. Må jeg minde om, at da vi i 1969 vedtog den nye tjenestemandsløvslov her i tinget, var en af de bærende nydannelser netop, at i en moderne tjenestemandspolitik skulle den enkelte tjenestemand være mobil både geografisk og fagligt.

Vi har som tidligere nævnt gentagne gange her i tinget i løbet af de seneste år drøftet, hvor stor en procentsats der skulle sættes for at give erstatning for tabt arbejdsfortjeneste ved ledighed, når det blev taget i betragtning, at der er visse omkostninger forbundet med at være aktiv erhvervsudøver, bl. a. transportomkostninger og andre indirekte omkostninger, som vi alle ved der nu engang følger med, når man er i erhverv. Der er ofte fremført den argumentation, at tages disse omkostninger ved at have arbejde i betragtning, så repræsenterer en arbejdsløshedsydelse på 90 pct. af den hidtidige arbejdsindsats fuldstændig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Jeg tror, det er en betænkelig løsning, om der slet ikke skulle være reel forskel på indtægten, når man har beskæftigelse, og når man ikke har det. Et ikke helt uvæsentligt incitament kan vist ind imellem godt komme til at mangle, om vi tager dette skridt.

Jeg gad egentlig vide, hvem der ikke

gerne ville være med til at give den lavtlønnede gruppe en håndsækning, også og vel ikke mindst, når det drejer sig om en særlig situation, der opstår ved ledighed, men det er efter min opfattelse et stort spørgsmål, om tiden er inde til det i dag, da den nyere tids lovgivning på området kun er få år gammel. Vi har nok ikke al den erfaring, som vi kan få samlet sammen, og disse ting kan der være et behov for at få diskuteret igennem på ny. Den sats på 90 pct. af gennemsnitsindtægten inden for håndværk og industri, som loftet udgør i dag, har vi ikke fået ganske tilfældigt. Den kom på baggrund af det såkaldte Wechselmann-udvalg, der, så vidt jeg erindrer, i 1970 afgav sin betænkning. I dette udvalg var både Arbejdsløshedskassernes Samvirke og Arbejdsgiverforeningen repræsenteret, og man nåede dér til en enighed om de nugældende satser.

Jeg vil på den baggrund på det radikale venstres vegne anbefale, at man nøje undersøger og viderevurderer, om tidspunktet er inde til en ændring af den sats, som vi bl. a. her i dag drøfter, på de 80 pct. Der kan være mange andre områder, hvor der er behov for løsninger, og hvor der er overvældende problemer, der trænger sig på. Næste sag på tingets arbejdsbord i dag er et spørgsmål om indførelse af en omstillingsydelse. Jeg vil gerne pege på den som et område, som trænger til at blive bearbejdet, og hvor der både kan blive brug for kræfter til at bearbejde det og økonomiske midler til at løse det.

Der er på andre områder foreslået nogle ændringer, væsentligst tekniske ændringer, og jeg vil da gerne sige, at vi finder det rimeligt, at man går et skridt videre, når det drejer sig om det såkaldte bopælskriterium, at man løser det; det ligger jo i hele udviklingen, at man på det område må have en, skal vi sige, blidere ordening; hvorefter man ikke er fast bundet af de geografiske områder.

Med hensyn til pristalsreguleringen vil jeg gerne sige, at nu har vi jo fastlagt reguleringen til at ske én gang om året i april kvartal, som man udregner maksimum for, og det er min opfattelse, at systemet er forholdsvis enkelt at administrere, og der kan da godt for mig rejse sig det spørgsmål, når man vil ændre på disse ting: er det aktuelt